

Czytania: Hbr 8,6-13; Ps 85,8 i 10.11-12.13-14; Aklamacja J 15,16; Ewangelia Mk 3,13-19

Autor listu do Hebrajczyków autor kontynuuje swoje rozważanie nad nowością i wyższością kapłaństw Chrystusowego i nad nowym przymierzem, nad nowymi obietnicami, które tym razem otrzymali wszyscy ludzie przez Mesjasza i Syna Bożego. Dlatego, że odkupienie dokonało się przez wcielonego Syna Bożego jego obietnice i jego kapłaństwo przewyższają wszystko co było znane do tej pory. On wcielił się w funkcję arcykapłana i złożył doskonałą ofiarę za grzechy wszystkich i już nie ma potrzeby innych ofiar, tych ze zwierząt. Ta zmiana dokonała się, jak przekonuje autor listu, zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami proroków. Te dawne przymierze, oparte o literę prawa starożytny Izrael łamał wielokrotnie, dlatego Bóg zapowiedział zawarcie nowego przymierza. I znakiem i pieczęcią tego nowego przymierza nie jest krew zwierząt, ale krew Chrystusa. Dlatego stare ofiary za grzechy składane ze zwierząt nie są potrzebne Chrystus złożył doskonałą i jedyną ofiarę i ta ofiara ciała i krwi Chrystusa, ona ponawiana jako Eucharystia, zastąpiła wszystkie ofiary ST. Autor listu przytacza zapowiedź tego nowego przymierza z księgi proroka Jeremiasza, w którym Bóg zapowiada, że sam zawrze nowe przymierze, i nie będzie to takie przymierze, jak w czasie wędrówki przez pustynię, czyli oparte o prawo, które Mojżesz otrzymał w trakcie wędrówki na górze Synaj, ale zupełnie inne. Prawo Boże nie będzie wypisane na tablicach kamiennych, ale na sercu i w umyśle człowieka, i każdy sam będzie mógł to prawo odkryć, poczuć i nim żyć, bez zewnętrznych pomocy. Jeremiasz mówił: „umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu” (31, 33n.). Przez serce, przez miłość wszyscy poznają Boga, i znakiem tej miłości był i ją głosił i uczył ludzi ją poznawać w głębi serca, Jezus Chrystus. Jeremiasz wypowiada bożą obietnicę: „przebaczę ich występki, a ich grzechów nie będę już wspominał”, co w wersji greckiej brzmi łagodniej: „ulituję się nad ich nieprawością i nie wspomnę na ich grzechy” jakby świat grecki chciał podkreślić, że to nie człowiek jest potępiony, ale grzech, to grzech zasługuje na odrazę a nie człowiek. Na koniec autor listu mówi dosyć odważnie i radykalnie: „Ponieważ zaś mówi o nowym, pierwsze uznał za przestarzałe, a to co się przedawnia i starzeje, bliskie jest zniszczenia”. Autor chce powiedzieć, że stare przymierze spełniło swoją rolę, wypełniło to do czego zostało zawarte, jego czas przeminął i przez Chrystusa, zostało ono zastąpione nowym. Tak jak z woli Bożej powstało pierwsze przymierze tak też z woli Bożej się wypełniło, doszło do swojego końca i zostało, również z woli Bożej, zgodnie z zapowiedziami proroków, zastąpione nowym, które jest pewnym przedłużeniem i zaktualizowaniem, tylko że teraz ludem Bożym są wszyscy ci, którzy żyją poznaniem Boga w Jezusie Chrystusie i prawem miłości Boga i bliźniego, które odkrywają we własnym sercu.

Aby głosić tę tajemnicę Bożego miłosierdzia i Bożej miłości Jezus powołał Dwunastu, aby się od Niego uczyli i głosili Dobrą Nowinę o zbawieniu, potwierdzając swoje słowa znakami i władzą nawet nad wszelkiego rodzaju złem.

Prośmy Boga abyśmy mogli odkrywać w sobie tę miłość Boga do nas i to Jego prawo miłości, które jest zapisane w naszych sercach i byśmy nim żyli.

o. Wiesław Jonczyk SJ